

Čís. 3034.

Podstatným znakem zločinu ucházení se o křivé svědectví ve smyslu § 199 a) tr. zák. je, že pachateli ve směru subjektivním byla známa svědecká vlastnost osoby, na niž působil, by vydala křivou výpověď; domnívá-li se pachatel podle zvláštních okolností, případu, že osoba, na niž působil, bude slyšena u soudu jako spoluobviněná pro čin, jemu za vinu kladený, a nepoznal-li podle obsílky oné osobě doručené ani podle jiných konkrétních skutečností, že soudem byl zařízen výslech této osoby jako svědka, jest ono působení pachatele pokládati toliko za vzájemné dorozumívání se osob podezřelých z téhož činu.

(Rozh. ze dne 5. ledna 1928, Zm I 763/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. listopadu 1927, jímž byla uznána vinnou zločinem podvodu podle § 199 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu jako zmatečný a věc vrátil do první stolice, by ji znovu projednala a rozhodla.

Důvody:

Zmateční stížnosti obžalované nelze upříti oprávnění, pokud, uplatňujíc zřejmě důvod zmatečnosti čís. 5 § 281 tr. ř., vytýká rozsudku nedostatek důvodů v otázce, zda obžalovaná věděla v době, kdy působila na Blaženu L-ovou, že tato bude slyšena jako svědkyně u soudu. Podstatným znakem zločinu ucházení se o křivé svědectví ve smyslu § 199 a) tr. zák. je, že pachateli ve směru subjektivním byla známa svědecká vlastnost osoby, na niž působil v tom smyslu, by vydala křivou výpověď; domnívá-li se pachatel podle zvláštních okolností případu, že osoba, na niž působil, bude slyšena u soudu jako spoluobviněná pro čin, jemu za vinu kladený, a nepoznal-li podle obsílky oné osobě doručené nebo podle jiných konkrétních skutečností, že soudem byl zařízen výslech této osoby jako svědka, bylo by působení pachatele pokládati toliko za vzájemné dorozumívání se osob podezřelých z téhož činu, čímž by ve směru subjektivním náležitosti zločinu ucházení se o křivé svědectví ve smyslu § 199 a) tr. zák. naplněny nebyly. Právě v případě, o nějž tu jde, vyšly však najevo skutečnosti rázu shora naznačeného, jež nalézacím soudem při řešení otázky subjektivního zavinění nesměly zůstati nepovšimnuty. Podle obsahu spisu a důvodů rozsudečných zavedla příčinu k tomuto trestnímu řízení skutečnost, že stěžovatelka připojila k žádosti, podané dne 13. února 1927 u okresní správy politické o udělení živnostenského listu k provozování obchodu smíšeným zbožím, výučný list ze dne 20. prosince 1919, v němž bylo potvrzeno, že se učila u Blaženy L-ové »kupectví« po dva roky od 15.

srpna 1916 do 15. srpna 1918; tento list, jehož údaje se ukázaly býti nepravdivými, ježto stěžovatelka u L-ové vůbec nikdy v učení nebyla, byl však Blaženou L-ovou jakožto výučným mistrem podepsán. Následkem toho bylo zavedeno podle § 89 tr. ř. přípravné vyhledávání pro zločin podvodu a okresním soudem byly původně předvolány stěžovatelka jako obviněná a Blažena L-ová jako svědkyně. Je na snadě, že při takovémto stavu věci, kdyžť L-ová onen nesprávný obsah výučného listu svým podpisem potvrdila, nelze se spokojiti s pouhým zjištěním, že stěžovatelka věděla, že L-ová bude slyšena jako svědkyně, nýbrž že s ohledem na zvláštní okolnosti případu měl býti tento výrok náležitě odůvodněn a podložen konkrétními skutečnostmi. Mělo se tak státi tím spíše, poněvadž dodatečně státní zastupitelství pokládalo za nutno, podle stavu věci učiniti návrh na doplnění řízení zodpovědným výsledkem Blaženy L-ové a že dokonce navrhlo její stíhání pro přestupek podle §§ 5, 197, 461 tr. zák. Bylo dále povinností soudu vypořádati se se skutečnostmi, stížnostmi právem zdůrazněnou, jakým způsobem se děl onen rozhodný rozhovor, při němž prý stěžovatelka působila na L-ovou, by u soudu jako svědkyně udala nepravdu; že totiž, než začaly hovor o celé věci, se L-ová dala do pláče a začala nadávati, že má též »předvolání« k soudu, z čehož by bylo lze vyvoditi závěr, že si počínala proti stěžovateli způsobem, jenž mohl u ní vyvolati dojem, že i L-ová jest v této věci předvolána jako podezřelá. Je na snadě, že za těchto okolností je napadený rozsudek stížen zmatečností nedostatku důvodů podle § 281 čís. 5 tr. ř., pročť bylo zmatečnými stížnostmi vyhověti a za předpokladů § 5 nov. k trestnímu řádu uznati, jak se stalo, aniž bylo třeba zabývati se s ostatními námitkami zmatečnými stížnostmi v podstatě toliko rázu formálního.

Čís. 3035.

Skutková podstata zpronevěry nevyžaduje pachatelův úmysl zadržeti nebo přivlastniti si svěřený statek již v okamžiku, kdy byl pachateli odevzdán; rozhodným je okamžik protiprávního zásahu, jímž se věc odnímá svěřitelově dispozici.

Podstatou komisionářského obchodu jest prodej zboží do komise daného; nemůže proto tento prodej o sobě naplniti pojem »zadržetí« nebo »přivlastnění si« ve smyslu § 183 tr. zák.; jde však o zpronevěru, disponoval-li komisionář výtěžkem za zboží jinak než odevzdáním ho komitentovi; rozdíl mezi skutečným výtěžkem a cenou komitentem fakturovanou, nastalý nepříznivou obchodní konjunkturou a nepřivoděný prodejem za jiným nekalým cílem, nepadá k tíži komisionáři (pokud jde o výši onoho výtěžku).

(Rozh. ze dne 5. ledna 1927, Zm I 781/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmatečnými stížnostmi obžalované do rozsudku krajského soudu